Dosar nr. 3-342/2023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

16 decembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin – Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Veronica Rotari împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 10 februarie 2023, Rotari Veronica a depus o acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, acordarea unui despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărimea salariului mediu lunar, repararea prejudiciului moral în mărime de două salarii medii lunare, includerea perioadei de studii cu efectuarea recalculării corespunzătoare a indemnizației de la încetarea raporturilor de serviciu și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta, a indicat că, prin Ordinul nr.747/ps din 09.12.2022 (920127) au fost încetate raporturile de muncă din Șef a Secției nr.4 - analiza criminală operațională a Direcției investigații speciale a IGPF.

Consideră, că ordinul IGPF nr.747/ps din 09.12.2022 emis de angajator este unul ilegal și neîntemeiat din mai multe considerente, având în vedere că au fost stabilite raporturile de serviciu pe un termen nedeterminat, termenele și condițiile acestora au fost determinate de actele normative în vigoare. Emiterea Ordinului de încetare a raporturilor de muncă în condițiile menționate atât de fapt cât și de drept nu sunt întemeiate, în analiza mai vastă a acestora se determină un șir de neconformități care în consecință viciază procedura de concediere și atrage după sine nulitatea Ordinului emis, astfel s-a emis cu încălcarea prevederilor legislației muncii și anume prevederile art. 88 din Codul Muncii care stabilește condiții pentru încetarea contractului individual de muncă în temeiurile invocate inclusiv stabilește, procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal.

Indică reclamanta că, temeiul emiterii Ordinul nr.747/ps din 09.12.2022 constituie Ordinul nr. 540 din 31.10.2022 al Ministerului Afacerilor Interne al RM care, ordin instituțional cu privire la punerea în aplicare a statului de personal al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. Conform prevederilor pct.4 alin. (1) și (2) a ordinului nr.540 din 31.10.2022 IGPF v-a asigura: „1) aplicarea procedurilor de personal privind preavizarea contra semnătură, a

angajaților din cadrul IGPF, în legătură cu reorganizarea sau lichidarea subdiviziunilor din subordine, în condițiile actelor normative; 2) propunerea și desemnarea în funcțiile vacante în cadrul IGPF a angajaților preavizați, potrivit competenței atribuite și în condițiile actelor normative."

Astfel, IGPF la data de 09.11.2022 a emis un preaviz prin care i s-a adus la cunoștință precum că, în conformitate cu art.38 alin. 5) din Legea nr.288/2016 și a Ordinului nr.540 din 31.10.2022 funcția deținută a fost redusă. IGPF în mod absolut subiectiv și vicios interpretează procedura de punere în aplicare a noilor state de personal cu procedura de reducere a statelor de personal. Susține că de fapt funcția deținută de dna reclamantă nu a fost redusă și nici reorganizată din punct de vedere funcțional, în noile state de personal.

Atrage atenția reclamanta că, funcția anterioară deținută, Șef a Secției nr.4 - analiza criminală operațională a Direcției investigații speciale a IGPF se regăsește în exactitate cu aceleași obligațiuni funcționale doar cu schimbarea generică a denumirii direcției, astfel funcția nouă fiind „Șef secție analiză criminală a Direcției investigare criminalitate transfrontalieră a IGPF". Aceasta se regăsite în anexa la Ordinul nr. 540 din 31.10.2022 al MAI. Astfel funcțiile date sunt similare atât din punct de vedere organizatoric cât și operațional, acest fapt poate fi dedus din obligațiunile de funcții (fișei postului) cât și din sarcinile de bază în contrapunere cu statele de personal anterioare, este cert și clar că, angajatorul în mod subiectiv interpretează și imită o eventuală procedură de reducere a funcției deținute de reclamantă, care de fapt a fost redenumită doar denumirea Secției, în rest obligațiunile și sarcinile au rămas identice.

Reclamanta menționează că, o astfel de abordare a procedurii de reducere a statelor de personal o apreciază drept vicioasă și subiectivă, norma juridică impune clar unele condiții începând cu decizia angajatorului și procedura în cadrul reducerii statelor de personal. Or conform conceptului inițial acțiunea de lichidare, reducere sau reorganizare urmează să fie una argumentată juridic și economic și consecința acestui proces este dispariția locului de muncă sau modificarea esențială a acestuia. La caz suntem doar prezenți la redenumirea Departamentelor și a Secțiilor în cadrul IGPF, consecință a aprobării noilor state de personal.

În altă ordine de idei, odată cu reducerea unor funcții/locuri de muncă din statele de personal acestea nu pot fi reflectate și create repetat, or norma juridică prin alin. (3) art. 88 al Codul Muncii stipulează că: „ Locul de muncă redus nu poate fi restabilit în statele unității pe parcursul anului calendaristic în care a avut loc concedierea salariatului care l-a ocupat". Reiterează că în cazul procedurii de reducere a funcției reclamantei aceasta de fapt nici nu s-a lichidat nici nu s-a redus. La caz, noua funcție conform statelor aprobate „Șef secție analiză criminală a Direcției investigare criminalitate transfrontalieră a IGPF" fiind vacantă, în acest sens angajatorul urma să-i propună această funcție cu un drept preferințial, însă cu regret angajatorul a ignorat cu vehemență acest fapt. Din informația care o deține la zi, această funcție este vacantă până în prezent.

Notează reclamanta că, preavizul de reducere a funcției i-a fost adus la cunoștință la data de 09.11.2022, în același termen angajatorul (autoritatea publică) nu a intervenit față de reclamantă cu propunerea a altui loc de muncă vacant din cadrul unității respective. Reclamatei în condiții la fel vicioase i s-a propus un loc de muncă (funcția de Șef de schimb a unității Centru al Frontierei Sectorului Poliției de Frontieră nr.2 al DP Centru) doar la data de 07.12.2022, cu două zile înaintea emiterii ordinului de concediere. Pe lângă faptul că aceasta funcție absolut nu este compatibilă cu studiile și calificările reclamantei, această i-a fost oferită peste termenul legal, conform prevederilor legale propunerea urma să fie înaintată de către angajator o dată cu preavizarea (adică data de 09.11.2022) or conform prevederilor lit. c) alin. (1) art. 88 Codul

Muncii: o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia).

Norma juridică, în cazul dat, în mod imperativ instituie acest termen, scopul legal ar fi ca salariatul să fie pus într-o situație echitabilă termenului de preaviz (situație când acesta cunoaște cu certitudine pierderea locului de muncă, la fel în acest termen acesta beneficiază de alte garanții pentru căutarea unui loc de lucru, acordarea salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă etc. Aceste și alte garanții nu au fost oferte reclamantei. Norma juridică exprimată prin lit. c) alin. 1) art. 88 Codul Muncii este aplicabilă speței prin prisma prevederilor art. 76 al Legii nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public care stipulează că: „Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației speciale care reglementează activitatea funcționarilor publici." Divergența între reglementările legii speciale prevăzute de art. 38 alin.(5) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul raportate la prevederile legislației muncii prevăzute de art.88 constituie doar termenul de 30 zile de preavizare, urmare Inspectoratul General al Poliției de Frontieră urma să respecte și prevederile în totalitate ale art.88 ale Codului Muncii ce reglementează procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal.

Reclamanta, Rotari Veronica făcând trimitere la art. 184 alin. (1) lit. a), art. 197^{1}, art. 86 alin. (1) lit. b) și c) și art. 88 alin. (1) din Codul muncii, constată, în concluzie că, Ordinul nr.747/ps din 09.12.2022 prin care au fost încetate relațiile de muncă a fost emis contrar prevederilor legale și anume: nu s-a respectat aspectul conceptual prin faptul argumentării economice și juridice a aplicării procedurii de reducere a statelor de personal, fapt prevăzut de art. 88 alin. (1) lit. a) și c) ale Codul muncii; nu s-au luat în considerație anume prevederile Ordinului nr.540 din 31.10.2022 al Ministerului Afacerilor de Interne al RM prin care s-a pus în aplicare statele de personal al IGPF, prin pct. 4 alin. (2) din ordin conducerea IGPF urma să propună și să desemneze în funcțiile vacante (conform statelor noi aprobate) din cadrul IGPF a angajaților preavizați, potrivit competenței atribuite și în condițiile actelor normative, astfel decizia arbitrară a conducerii privind propunerea doar a unei funcții vacante, funcție care este de un nivel inferior în raport cu funcția, specialitatea și gradele deținute de reclamantă. În interpretarea normei legale coroborată cu prevederile Ordinului menționat conducerea IGPF urma să propună toate funcțiile vacante reclamantei în conformitate cu specialitate și calificarea ultimei, funcții care erau vacante la momentul preavizării.

Autoritatea nu a emis ordin, dispoziție de preaviz în termenul și în ordinea prevăzută, fiind emis un preaviz care și în viziunea IGPF nu constituie un act administrativ, fapt confirmat de către ultimii în temeiul răspunsului nr.35/18-1 R-647/22 din 14.12.2022 prin care însăși IGPF recunoaște că Preavizul din 09.11.2022 nu este un act administrativ. Astfel IGPF confirmă că nu a emis un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) de preavizare așa cum stipulează condițiile alin.(1) lit.b) art.88 din Codului Muncii; nu a propus reclamantei locuri vacante disponibile după aprobarea noilor state de personal, locuri care cu certitudine erau cu statul vacant la data emiterii ordinului de concediere și preavizării, locuri care erau în corespundere cu calificarea reclamantei, fapt prevăzut de alin. (1) lit.c) art. 88 din Codului Muncii; nu s-au respectat cumulativ condițiile prevăzute de condițiile alin. (1) lit.d),e),f), g), h) ale art. 88 din Codului Muncii prin care se reglementează că angajatorul: lit. d) va reduce, în primul rînd, locurile de muncă vacante; lit.e)

va desface contractul individual de muncă în primul rînd cu salariații angajați prin cumul; lit.f) va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămînă cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă; lit.g) va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate; lit.h) se va adresa organului (organizatorului) sindical în vederea obținerii opiniei consultative privind concedierea salariatului respectiv.

Coroborând acțiunile menționate prin prisma normelor dreptului administrativ menționează reclamanta că IGPF a aplicat în mod inechitabil principiul discreționar în cadrul punerii în aplicare a noilor state de personal, proces care a stat la baza emiterii ordinului de eliberare din funcții nr.747/ps din 09.12.2022.

Potrivit art. 16 alin. (1) și (2) Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art. 29 alin. (l)-(3) Cod administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă, dacă ingerința produsă prin ea, nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Susține reclamanta că, în acord cu scopul propus al autorității publice și anume punerea în aplicare a noilor state de personal (Ordin nr.540 din al MAI din 31.10.2022) IGPF ca instituție subordonată și executorie urma să identifice cele mai eficiente soluții care sub nici o formă nu v-a afecta drepturile și interesele legitime ale angajaților (subiecți ai raporturilor de serviciu afectate în mod direct de aprobarea noilor state de personal, astfel conform circumstanțelor speței având în vedere principiul proporționalității în accepțiunea clasică ce presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate, urmează să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor și echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a mijloacelor și mecanismelor care urmează a fi utilizate în vederea atingerii unui scop predefinit.

Notează reclamanta că la data de 27.12.2022 în procedură prealabilă a depus cererea prealabilă prin care a solicitat IGPF anularea ordinului nr.747/ps din 09.12.2022 prin care au fost încetate relațiile de muncă, prin răspunsul nr,35/18-1 T682/22 din 17.01.2023 a refuzat anularea actului administrativ, susține că argumentele aduse sunt neîntemeiate, poartă un caracter formal și interpretativ. Conchide reclamanta că încetarea raporturilor de serviciu pe motivul reducerii / lichidării numărului sau a statelor de personal din unitate este viciată prin prisma multitudinii de încălcări invocate.

Conducându-se de prevederile art. 189, 206 alin.(l) lit. a), 211,212 Cod administrativ, Rotari Veronica solicită:

- anularea ordinului nr.747/ps din 09.12.2022 prin care au fost încetate relațiile de muncă cu dna Rotari Veronica, Șef a Secției nr.4-analiza criminală operațională a Direcției investigații speciale a IGPF;

- restabilirea în funcția anterior deținută;

- încasarea de la pârât în favoarea reclamantei a cheltuitelor suportate pentru asistența juridică acordată în suma fixă de 8000 lei.

La 16 ianuarie 2024, reclamanta Rotari Veronica a depus o cerere de chemare în judecată completată, (f.d.62-80) prin care solicită:

- anularea ordinului nr.747/ps din 09.12.2022, ca fiind ilegal cu aplicarea soluției conform art. 224 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ.
- obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită în baza art.224 alin.(1) lit. b) din Codul administrativ, actul administrativ individual privind restabilirea dnei Rotari Veronica, în funcția anterior deținută, cu repunerea în toate drepturile avute la data concedierii și anume calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei;
- obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual privind acordarea dnei Rotari Veronica a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 09 decembrie 2022 și până la data emiterii hotărârii, în mărimea salariului mediu lunar al salariatului pentru această perioadă;
- obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual privind acordarea despăgubirilor dnei Rotari Veronica, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, în mărimea a două salarii medii lunare;
- obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual favorabil privind calcularea vechimii calendaristice în serviciu a dnei Rotari Veronica cu includerea perioadei de studii în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare" a Ministerului Afacerilor Interne de la 27 iulie 2011 până la 12 iunie 2014 cu efectuarea recalculării corespunzătoare a indemnizației la încetarea raportului de serviciu;
- încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în beneficiul dnei Rotari Veronica, a suma de 10.000 (zece mii) lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin **încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 25 martie 2024** (f.d. 107-117) a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantei în partea pretențiilor privind:

- obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită în baza art.224 alin.(1) lit. b) din Codul administrativ, actul administrativ individual privind calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei,
- obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual privind acordarea unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 09 decembrie 2022 și până la data emiterii hotărârii, în mărimea salariului mediu lunar al salariatului pentru această perioadă,
- obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual privind acordarea despăgubirilor cu titlu de reparare a prejudiciului moral, în mărimea a două salarii medii lunare,
- obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual favorabil privind calcularea vechimii calendaristice în serviciu cu includerea perioadei de studii în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare" a Ministerului Afacerilor Interne de la 27 iulie 2011 până la 12 iunie 2014 cu efectuarea recalculării corespunzătoare a indemnizației la încetarea raportului de serviciu.

În ședința de judecată reclamanta, Veronica Rotari și reprezentantul reclamantei, avocatul Ciobanu Vadim, au susținut cererea de chemare în judecată integral pe motivele de fapt și de drept invocate, și au solicitat admiterea acțiunii.

Obiecțiile pârâtului:

Reprezentantul pârâtului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Tatiana Baranovschi, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii, pentru motivele de fapt și de drept menționate în referință.

În susținea poziției, autoritatea publică pârâtă a menționat că procesul de reorganizare a demarat odată cu adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 520/2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1145/2018 cu privire la organizarea și funcționarea IGPF, prin care a fost aprobată noua structura a Inspectoratului. În scopul executării Hotărârii Guvernului a fost aprobat Ordinul MAI nr. 540 din 31 octombrie 2022 „Cu privire la punerea în aplicare a statelor de personal ale IGPF".

Susțin că, la data de 07 noiembrie 2022 a fost emis Ordinul Șefului IGPF nr. 683/ps cu privire la preavizarea angajaților IGPF. Drept urmare, menționează IGPF că reclamanta a fost informată despre circumstanța potrivit căreia, în cazul în care nu va accepta oferta înaintată de către IGPF privind continuarea activității în una din funcțiile cu statut special disponibile, raportul de serviciu urmează a fi încetat. Astfel, la 07 decembrie 2022, reclamanta neacceptând oferta angajatorului de a activa în funcția de „șef de schimb al Unității control al frontierei a SPF nr.2 al Direcției regionale Centru a IGPF", fiind emis Ordinul IGPF nr. 747/ps din 09 decembrie 2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu.

Menționează IGPF că actul administrativ cu caracter individual contestat a fost emis cu respectarea imperativă a prevederilor art. 118, 120 din Codul administrativ, este unul motivat fiind indicate temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare Inspectoratul pentru decizia sa, în acesta fiind detaliate considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Constată că, Ordinul de încetare a raportului de serviciu în privința dnei Rotari Veronica a fost emis ca și consecință a dezacordului ultimului în raport cu funcția propusă de angajator, manifestat în formă scrisă prin care a refuzat exercitarea funcției propuse.

Cu privire la argumentele reclamantei privind lipsa ordinului, dispoziției de preaviz menționează pârâtul că la data de 07 noiembrie 2022 a fost emis Ordinul șefului IGPF nr.683/ps Cu privire la preavizarea angajaților IGPF. Astfel, menționează că preaviz este parte integrantă al Ordinului șefului IGPF nr.683/p din 07.11.2022 prin care reclamanta a fost preavizată despre reducerea funcției deținute, precum și circumstanța potrivit căreia dacă la expirarea termenului de 30 de zile calendaristice din momentul preavizării nu veți accepta oferta înaintată de către Inspectorat privind continuarea activității în cadrul Inspectoratului, raportul de serviciu va înceta.

Preavizul în lumina prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul administrativ nr. 116 din 19 iulie 2018, acesta nu se încadrează noțiunii de act administrativ individual. Or, *actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.* Preavizul semnifică notificarea prealabilă despre posibilitatea survenirii unui eveniment viitor în privința raporturilor juridice de muncă.

Consecvent, subliniază pârâtul că potrivit art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică [...]. Articolul 15 alin. (1) al aceluiași act normativ statuează că, *operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau*

activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice.

Cu referire la propunerea unei funcții de nivel inferior decât cea deținută de către reclamantă pârâtul susține că funcția deținută anterior de către reclamantă - șef al Secției nr.4 - analiza criminală operațională a DIS - nu a fost transferată cu toate atribuțiile acesteia în noua structură, aspect pentru care reclamantei *i s-a propus o funcție de conducere, neconstituind ceva nou sau necunoscut pentru acesta.*

Potrivit art.88 alin. 1 lit.c) din Codul muncii, o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia). În fond, salariatului preavizat trebuie să i se propună transferul la un alt de muncă permanent în cadrul aceleiași unități cu acordul scris al lui, conform art.74 alin. (1) și alin. (3) din Codul muncii. Un alt loc de muncă, în acest caz, se propune salariatului, în primul rând ținând cont de specialitatea, profesia, calificarea, funcția - condiție importantă a contractului individual de muncă (art.49 alin. (1) lit.d[1] și art.68 alin. (2) lit.f), pornind în acest caz de la obligațiile angajatorului de a respecta condițiile contractului individual de muncă și a-i oferi salariatului un loc de muncă. In cazul lipsei unui loc de muncă necesar (conform specialității, profesii, calificării, funcției) - salariatului preavizat îi poate fi propus orice altă muncă vacantă în cadrul unității. Ca și orice proces de selecție a personalului, transferurile efectuate la Inspectorat, au presupus o confruntare între particularitățile postului și caracteristicile individuale (rezultate remarcabile în activitatea executată, aptitudini, calificare, trăsături de personalitate, etc.) ale persoanelor care erau eligibile pentru funcția respectivă. Pentru domeniul de activitate analiză de risc, unde sunt pronunțate valabile cerințele referitoare la rezultate remarcabile, a fost analizată activitatea în ansamblu. Pe cale de consecință, calificarea funcționarilor nu a putut să constituie criteriu de departajare de sine stătător. Valorificând potențialul funcționarilor a fost luată în calcul performanța și productivitatea în muncă a acestora. Decizia angajatorului a fost influențată nu doar de analiza diplomelor obținute de angajați sau experiența în muncă din perspectiva stagiului de activitate. Suplimentar, susține pârâtul că nu există vreun act normativ care ar obliga angajatorul să propună toate funcțiile vacante la acel moment.

Potrivit art. 88 lit. c) din Codul muncii, o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia). Notează pârâtul că norma generală nu impune angajatorului la data preavizării despre reducerea numărului sau statelor de personal de a propune salariatului funcții vacante. Or, la data preavizării a priori nu este clar ce funcții sunt vacante la acel moment.

Conform art.88 alin.(l) lit.f) din Codul muncii, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(l) lit.b) și c)) doar cu condiția va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă. Pârâtul statuează faptul că garanția de a-i acorda o zi lucrătoare pe săptămână pentru căutarea altui loc de muncă nu a fost încălcată atâta timp cât reclamanta Rotari Veronica nu a depus careva cereri/rapoarte către angajatorul IGPF cu asemenea solicitări. Or, proba contrarie nu există.

În partea ce privește solicitarea reclamantei de a fi restabilită în funcție, pârâtul face referire la art. 89 alin.(1) din Codul muncii, apreciază solicitarea reclamantei privind restabilirea

în funcția de șef al Secției nr.4 -analiza criminală operațională a DIS, nu poate fi percepută ca fiind viabilă în condițiile în care, la moment nu mai există o astfel de funcție în cadrul Inspectoratului - șef al Secției nr.4 -analiza criminală operațională a DIS, fapt despre care ultimul a fost informat în modul corespunzător, în consecință fiindu-i propusă o altă funcție pe care a refuzat-o să o exercite.

Cu privire la respectarea dreptului discreționar, pârâtul menționează că discreția sau obligativitatea emiterii actului administrativ individual, nu este condiționată de faptul emiterii acestuia de către autoritățile publice cu conducere unipersonală sau colegială. Discreția trebuie distinsă de decizia obligatorie. În baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Emiterea unui act administrativ individual discreționar este descrisă în plan de tehnică legislativă prin 3 verbul „poate" sau „este autorizat", care este utilizat de legiuitor în expunerea textului normativ ce autorizează măsura oficială întreprinsă de autoritatea publică. O dispoziție discreționară poate fi găsită, de exemplu, la art. 143 alin. (1), 144 alin. (1), 145 alin. (1) și art. 146 alin. (1) din Codul administrativ, unde este utilizat verbul „poate". Totodată, discreția nu oferă autorităților publice o mână liberă în sine. Mai degrabă, autoritatea trebuie să-și exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul. Decizia unde se manifestă puterea discreționară se referă la aspectele care, într-un cadru legal, conferă autorității publice o anumită libertate de decizie, acest lucru nu presupune în nici un caz devierea de la litera legii, or, decizia luată în mod discreționar, trebuie să fie una optimă, să corespundă finalității actului, sensului legislației în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern și internațional, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuiește esența „dreptului discreționar", a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalității, oportunității și a echității. IGPF susține că posedă, o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, adică decizia discreționară trebuie să fie una cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie" să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră era obligat prin lege să își exercite discreția. Menționează pârâtul că și-a exercitat cu bună credință dreptul discreționar în soluționarea procedurii administrative și emiterea actului administrativ contestat. Or, din actul administrativ individual defavorabil contestat nu rezultă nici un motiv obiectiv referitor la încălcarea dreptului de a fi numit în funcție vacantă urmare reducerii funcției de șef al Secției n|.4 -analiza criminală operațională a DIS, adică actul administrativ individual defavorabil contestat, conține în sine o motivare completă, clară, cu trimiteri la probe, această exigență urmând a fi realizată într-un mod suficient de explicit, condiție care se atestă la caz.

În partea ce privește solicitarea reclamantei privind încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a cheltuielilor de asistență juridică, pârâtul notează că cheltuielile de asistență juridică constau în plățile avansate de către persoane fizice sau juridice avocaților. Conform art. 60 alin. (1) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă. Atrag atenția asupra faptului că reclamantul nu a anexat copia contractului de asistență juridică sau alte acte confirmative pentru a-și justifica pretențiile sale cu privire la cheltuielile juridice suportate. Potrivit prevederilor art.96 alin.(l) din Codul de procedură civilă și prevederile Recomandării CSJ nr.23 din 01.11.2012 privind unele aspecte ale încasării cheltuielilor de asistență juridică, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze*

părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică acordată de avocați, în măsura în care acestea au fost reale, necesare si rezonabile.

Pornind de la practica CtEDO, *cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.*

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente:

- dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată),
- copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație,
- lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora.

De asemenea, Recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, la pct.17 prevede că, la determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Apreciază pârâtul cerința privind compensare cheltuielilor de judecată pe de o parte subsecventă cerinței de bază (anularea Ordinului de încetare a raporturilor de serviciu) deoarece Inspectoratul nu a pierdut procesul, iar pe de altă parte ca fiind neîntemeiată și lipsită de careva argumente justificative fără a avea la bază careva probe ce ar demonstra careva cheltuieli suportate.

Totodată atrage atenția pârâtul că actul supus contestării a fost emis cu respectarea normelor de competență, procedură și a normelor de drept material, fiind emis de către șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu respectarea procedurii. Ordinul de încetare a raportului de serviciu este motivat, în acesta fiind expuse considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. In motivare sunt indicate temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care lea luat în considerare Inspectoratul prin decizia sa.

Conform art. 118 din Codul administrativ, Ordinul de încetare a raporturilor de serviciu cuprinde:

a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ;

c) descriere detaliată a procedurii administrative (anchetei de serviciu) care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților.

Corelativ, în măsura în care nu există texte normative care ar fi fost înfrânte prin ordinul de încetare a raporturilor de serviciu, nu se poate susține că ordinul în cauză este ilegal.

Ținând cont de circumstanțele speței raportate la reglementările normative enunțate,

consideră pârâtul că cerințele expuse de către reclamant în cererea de chemare în judecată sunt nemotivate în fapt și în drept, or, eventuale temeiuri faptice necesită a fi probate prin careva indici sau probe.

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces și studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă dar neîntemeiată și pasibilă respingerii din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamanta, Veronica Rotari solicită instanței de judecată anularea ordinului nr.747/ps din 09.12.2022, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea cheltuielilor de judecată.

Din actele cauzei se atestă că, la 09 decembrie 2022, Inspectoratul General al Poliției al Poliției de Frontieră emis Ordinul nr.747/ps cu privire la încetarea raportului de serviciu din cadrul Inspectoratul General al Poliției al Poliției de Frontieră, comisarului Rotari Veronica Petru. (f.d.14)

În dezacord cu actul administrativ individual defavorabil, la 29 decembrie 2022, Rotari Veronica s-a adresat cu cerere prealabilă, solicitând anularea ordinului nr.747/ps cu privire la încetarea raportului de serviciu și restabilirea în funcție. (f.d.12-17 dosar administrativ).

La 17 ianuarie 2023, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a emis răspunsul nr.35/18-1-T-682/22 pe marginea cererii prealabile.(f.d. 18-19 dosar administrativ).

La 10 februarie 2023, reclamanta a înaintat acțiune în instanța de judecată.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Prin prisma normelor de drept citate, ordinul Inspectoratului General al Poliției al Poliției de Frontieră nr.747/ps din 09.12.2022 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, este un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual ce vizează raporturile de serviciu dintre Inspectoratul General al Poliției al Poliției de Frontieră ca angajator și Veronica Rotari ca angajat. Totodată, în sensul art.10 și 11 Cod administrativ, ordinul contestat reprezintă un act administrativ individual defavorabil reclamantei ori, prin acest act reclamanta a fost concediată din funcția publică cu statut special.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege..

În conformitate cu art.19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat statuează că cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:

a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei;

b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială;

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Prin cererea prealabilă formulată la 29 decembrie 2022, reclamanta s-a conformat exigențelor legale citate supra, solicitând autorității publice pârâte anularea ordinului nr.747/ps cu privire la încetarea raportului de serviciu și restabilirea în funcție. (f.d.12-17 dosar administrativ).

Totodată, potrivit art. 209 alin.(1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Așa cum a fost reținut supra, răspunsul la cererea prealabilă nr.35/18-1-T-682/22 a fost emis la 17 ianuarie 2023, iar acțiunea în instanța de judecată fost depusă la 10 februarie 2023, în termenul prevăzut de lege.

Drept consecință a celor constatate, instanța de judecată reține că acțiunea reclamantei este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantei.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Din actele cauzei și explicațiile participanților la proces, se reține că, prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1145/2018 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 520 din 22.07.2022, a fost aprobată noua structură a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. (f.d.

1 dosar administrativ)

În scopul executării Hotărârii Guvernului nr. 520 din 22.07.2022, a fost aprobat Ordinul MAI nr. 540 din 31.10.2022 „Cu privire la punerea în aplicare a statelor de personal ale IGPF”. (f.d.3-4, dosar administrativ)

Prin Ordinul IGPF nr.683/ps din 07.11.2022, s-a ordonat: A preaviza angajații subdiviziunilor structurale ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, conform Statului de organizare aprobat prin Ordinul MAI nr.540 din 31.10.2022 Cu privire la punerea în aplicare a statului de personal al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, despre faptul că funcțiile deținute de aceștia fost reduse. (f.d.6-7, dosar administrativ).

Prin Preavizul din 09.11.2022, s-a adus la cunoștință reclamantei despre faptul că, în corespundere cu prevederile Ordinului MAI nr.540 din 31.10.2022 „Cu privire la punerea în aplicare a statului de personal al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră”, funcția deținută de către aceasta, a fost redusă.

Prin același Preaviz, reclamanta a fost preîntâmpinată despre faptul că, la expirarea termenului de 30 de zile calendaristice din momentul preavizării, în cazul în care nu v-a accepta ofertele înaintate de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI privind continuarea activității în una din funcțiile cu statut special disponibile, raportul de serviciu urmează a fi încetat.

Prin Raportul adresat Șefului IGPF la 07.12.2022, reclamanta Rotari Veronica a indicat: „cu funcția propusă de șef de schimb a unității Control al Frontierei al sectorului Poliției de Frontieră nr. 2 al DR Centru, nu sunt de acord, deoarece nu este echivalentă cu funcția deținută”. (f.d. 9, dosar administrativ).

La 09.12.2022, IGPF emis Ordinul nr.747/ps prin care s-a ordonat încetează raportul de serviciu al comisarului Rotari Veronica Șef a Secției nr.4 - analiza criminală operațională a Direcției investigații speciale a IGPF, din 09.10.2022. (f.d.10-11,) dosar administrativ.

În dezacord cu ordinul emis, Rotari Veronica a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată, invocând ilegalitatea acestuia, din motivul încălcării normelor de drept material și procedural.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Conform art. 1 al Legii nr. 288 din 16.12.2016privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, (1) Prezenta lege stabilește cadrul juridic al raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne, din cadrul autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia, în care sunt prevăzute posturi pentru această categorie de personal, de asemenea drepturile, obligațiile, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile specifice, reglementările privind disciplina muncii, privind protecția sa juridică și socială.

Conform art. 38 din Legea citată, (1) Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații : f) în cazul lichidării entității din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcționarul nu poate fi încadrat în altă funcție publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcție. (2) Încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f)–l), t) și u) are loc prin concedierea funcționarului public cu statut special la inițiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta.

Alin. (5) al aceluiași articol statuează că, în cazul încetării raportului de serviciu în condițiile alin. (1) lit. f), angajatorul este obligat să-i acorde funcționarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu până la 2 ore zilnic, cu menținerea plăților salariale cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada în care funcționarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcție din motive de boală sau traumă.

Conform art. 88 alin. (1) Codul muncii angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art. 86 alin. (1) lit. b) și c)) doar cu condiția că:

a) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal;

b) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) cu privire la preavizarea, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării fiecărui salariat vizat, a salariaților cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse;

c) o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia);

d) va reduce, în primul rând, locurile de muncă vacante;

e) va desface contractul individual de muncă în primul rând cu salariații angajați prin cumul;

f) va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă;

g) va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate;

h) se va adresa organului (organizatorului) sindical în vederea obținerii opiniei consultative privind concedierea salariatului respectiv.

Potrivit art. 183 alin. (1)-(3) Codul muncii, în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru beneficiază salariații cu o calificare și productivitate a muncii mai înaltă.

(2) În cazul unei egale calificări și productivități a muncii, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru au:

a) salariații cu obligații familiale, care întrețin două sau mai multe persoane și/sau o persoană cu dizabilități;

b) salariații în a căror familie nu sunt alte persoane cu venit de sine stătător;

c) salariații care au o mai mare vechime în muncă în unitatea respectivă;

d) salariații care au suferit în unitatea respectivă un accident de muncă sau au contractat o boală profesională;

e) salariații care își ridică calificarea în instituțiile de învățământ superior și profesional tehnic, fără scoatere din activitate;

f) persoanele cu dizabilități de pe urma războiului și membrii familiilor militarilor căzuți sau dispăruți fără urmă;

g) participanții la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova;

h) inventatorii;

i) persoanele care s-au îmbolnăvit sau au suferit de boală actinică și de alte boli provocate de radiație în urma avariei de la Cernobîl;

j) persoanele cu dizabilități în privința cărora este stabilit raportul de cauzalitate dintre survenirea dizabilității și avaria de la C.A.E. Cernobîl, participanții la lichidarea consecințelor avariei de la C.A.E. Cernobîl în zona de înstrăinare în anii 1986-1990;

k) salariații care au mai multe stimulări pentru succese în muncă și nu au sancțiuni disciplinare (art.211);

l) salariații cărora le-au rămas cel mult 5 ani până la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă.

(3) În cazul când unele persoane indicate la alin. (2) corespund câtorva criterii prevăzute la acest alineat, dreptul preferențial de a fi lăsate la lucru aparține persoanelor care corespund mai multor criterii în comparație cu celelalte persoane. În caz de egalitate a numărului de criterii, dreptul preferențial aparține persoanei care are o vechime în muncă mai mare la unitatea respectivă.

La caz, se constată că temeiul de reducere a statelor de personal ale Inspectoratului General al Poliției al Poliției de Frontieră rezidă dintr-un act normativ, Hotărârea Guvernului nr. 1145/2018 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2022.

Instanța de judecată constată, că reclamanta, Veronica Rotari, a fost eliberată din funcție, în urma reorganizărilor survenite, care rezultă din Hotărârea Guvernului nr. 1145/2018 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2022.

Totodată, potrivit notei informative la proiectul Hotărârii Guvernului s-a menționat că, la capitolul numărul de personal, efectivul-limită al aparatului central al IGPF nu se modifică, fiind modificat doar nivelul unor funcții de conducere și de execuție. Remanierile la capitolul personal se referă și la lichidarea unor funcții de conducere, în rezultatul desființării Direcțiilor generale, precum și substituirea unor funcții de execuție, din funcția de „ofițer principal” în funcția de „ofițer superior”... În acest sens, se urmărește redimensionarea mecanismelor interne de asigurare a cooperării între subdiviziunile ce contribuie la prevenirea și combaterea criminalității transfrontaliere, precum: Direcția investigații speciale, Direcția urmărire penală, Direcția expertiza documentelor, Direcția analiza riscurilor și informațiilor.

Cu referire la normele de drept citate, raportate la actele cauzei, instanța de judecată menționează că ordinul contestat a fost emis cu respectarea procedurii prevăzute de lege, în corespundere art. 88 alin.(1) Codul Muncii, citat supra, au fost respectate garanțiile și exigențele cu privire la reorganizarea statelor de personal, a fost motivat corespunzător.

La fel instanța atestă că reclamantei i-a fost propus un alt loc de muncă, șef de schimb a unității Control al Frontierei al sectorului Poliției de Frontieră nr. 2 al DR Centru, însă potrivit raportului din 07 decembrie 2023, Veronica Rotari și-a manifestat dezacordul, deoarece nu este echivalentă cu funcția deținută. (f.d. 9 dosar administrativ)

În acest context, instanța va respinge obiecțiile reclamantei că funcția deținută anterior se regăsește în noul stat de personal, or, funcția deținută anterior de reclamantă, nu a fost transferată cu toate atribuțiile acesteia în noua structură, fapt pentru care reclamantei i s-a propus o funcție pe care a refuzat-o.

În acest context instanța de judecată remarcă faptul că ordinul contestat a fost emis fiind motivat suficient, corespunzător prevederilor art. 118 Cod administrativ, și reflectă argumente pentru care angajatorul a optat pentru concedierea reclamantei

Astfel înainte de a lua măsura eliberării unui funcționar public din funcția deținută, autoritatea publică are obligația de a verifica posibilitatea de a-l transfera într-o altă funcție vacantă, care să corespundă calificării și experienței sale. Aceasta reprezintă o măsură de protecție a dreptului la muncă, stabilitatea locului de muncă și continuitatea activității profesionale a funcționarului. În acest context, în cazul reducerii efectivului de personal, instituția avea obligația de a identifica, pe baza criteriilor obiective și transparente, alte posturi vacante care să fie compatibile cu profilul profesional al reclamantului. O astfel de verificare nu ar fi trebuit să fie doar o formalitate, ci o acțiune substanțială, care să garanteze drepturile reclamantului de a fi redistribuit într-o funcție echivalentă, atunci când este posibil, și să evite astfel afectarea stabilității sale profesionale fără o justificare adecvată.

Or, așa cum a fost statuat supra, reclamantei i-a fost propusă funcția de șef de schimb a unității Control al Frontierei al sectorului Poliției de Frontieră nr. 2 al DR Centru, pe care ultima a refuzat-o.

Instanța va respinge și argumentele reclamantei că de către angajator nu a fost solicitată opinia consultativă a sindicatului Frontiera.

Conform art.87 alin.(1) din Codul muncii, la concedierea salariaților membri de sindicat, angajatorul solicită în prealabil opinia consultativă a organului sindical din unitate, prin notificarea organului respectiv, iar organele sindicale în decurs de 10 zile lucrătoare de la data recepționării notificării, prezintă opinia.

Actele cauzei atestă că, prin scrisoarea cu nr.35/2-2-8341 din 25.10.2022, IGPF a adus la cunoștință Sindicatului „Frontiera” al Federației sindicatelor din Moldova „Sindlex”, despre demararea procedurilor de personal, în contextul reorganizării instituționale (f.d.165).

În context, se remarcă că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr.34 din 08.12.2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 87 alin. (1) din Codul muncii nr.154-XV din 28 martie 2003, precum și prin Hotărârea Curții Constituționale nr.3 din 04.02.2020 privind excepția de neconstituționalitate a art.87 alin.(2) și alin.(3) din Codul muncii (obligativitatea acordului organului sindical la concediere [2]), Curtea a constatat că reprezentanții lucrătorilor nu beneficiază de un drept de veto la concedierea salariaților în general și a funcționarilor sindicali în particular. În acest sens, Curtea a subliniat că Convenția Organizației Mondiale a Muncii nr.158 din 22 iunie 1982 cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa patronului stabilește doar obligația angajatorului de a notifica și, respectiv de a consulta reprezentanții salariaților în cazul concedierii salariaților, obligație care a fost respectată de către IGPF în cazul în speță.

Celelalte temeiuri invocate de către reclamantă întru anularea actului administrativ contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată suficiente pentru anularea ordinului contestat.

Ținând cont de cele menționate, instanța de judecată apreciază ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 747/ps din 09 decembrie 2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu, legal și întemeiat, iar motive pentru anularea acestuia nu se constatată.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerințelor reclamantei privind restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea cheltuielilor de judecată.,

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Veronica Rotari împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 747/ps din 09 decembrie 2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu, restabilirea în funcția deținută anterior, repunerea în toate drepturile avute la data concedii și anume calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei, obligarea emiterii actului administrativ individual privind acordarea unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență de la muncă, începând cu data de 09 decembrie 2022 și până la data emiterii hotărârii, în mărimea salariului mediu lunar al salariatului pentru această perioadă, obligarea emiterii actului administrativ individual privind acordarea despăgubirilor cu titlu de reparare a prejudiciului moral în mărimea a două salarii medii lunare, obligarea emiterii actului administrativ individual fvorabil privind calcularea vechimii calendaristice în serviciu cu includerea perioadei de studii în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI de la 27 iulie 2011 până la 12 iunie 2014 cu efectuarea recalculării corespunzătoare a indemnizației la încetarea raporturilor de serviciu, încasarea sumei de 10.000 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița